

Sacerdos Aut Sanctus Aut Reprobus

Dufrène, Maximilian

Augustæ Vindelicorum, 1743

Meditatio 1. Sacerdos fervens, regali sacerdotiô gloriosè & sancte
conspicuus. 1. Petr. 2. Sacerdos tepidus, Incarnatæ Sapientiæ contemptor
ignobilis. 1. Reg. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60483](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60483)

faciem vilipendere, suumque teporem indies confirmare nihil dubitat, quo facto suæ reprobationi ipsemet infelicissimè præludit, ac subscribit.

Superi boni! quale inter utrumque discrimen! Per eandem actionem sanctissimam unus maximè DEum honorat, alter summè inhonorat: unus sanctificatur, sordescit alter & reprobatur: unus Ecclesiam ornat, ludibrio alter exponit: omnem benedictionem meretur unus, alter omnem maledictionem. Unum idémque agunt ambo; sed multum diversa tum interior, cum exterior agendi ratio utrumque discriminat. Unum beatissimus fervor stimulat; alterum infelicissimus tepor occupat: Novit & amat prior Dominum nostrum JESUM Christum; nec novit, nec amat posterior: hæc tanti causa discriminis. Felix notitia, omnis boni principium! turpis ignorantia, omnis mali triste exordium!

MEDITATIO I.

Sacerdos fervens regali Sacerdotio gloriose ac sanctè conspicuus 1. Petr. 2. - *Sacerdos tepidus Incarnata Sapientia contemptor ignobilis.* 1. Reg. 2.

Preludium 1. Imaginamur nobis hinc Sacerdotem in JESU Christi charitate fervidum,

dum, Angelorum cœtibus immixtum, gloria & honore coronatum, Deique Filium suaviter illi arridentem, ac dicentem: (a) *Servus meus es tu, in te gloriabor.* - Illinc Sacerdotem tepidum, dæmonum ludibrium, hominum opprobrium, totius mundi vile rejectamentum, ad quem iratus Dominus: *Qui me contemnunt, erunt ignobiles.* 1. Reg. 2.

Pralud. 2. Da mihi Domine sedium tuarum assistricem sapientiam, quæ tecum sit, & tecum laboret, ut intelligam Sacerdotis boni regalem gloriam, & tepidi multiplicem infamiam: da unius amorem, alterius summum horrorem.

Punctum I.

*Sacerdotis in Christi charitate
fervidi quadruplex regalis gloria.*

Sacerdos magne, Pontifex æterne, quem hic in Sanctissimo præsentem adoramus, quàm admirabile est nomen tuum in universa terra, quia gloria & honore coronasti Sanctos tuos, Sacerdotes tibi fideles, & in amore tuo ferventes! - - Nam regale Sacerdotium quanta dignitas est, omnes longissimè superans mundi totius dignitates! - (b) „ Honor & sublimitas Sacerdotalis „ nullis potest comparationibus adæquari: „ si Regum fulgore compares & principum dia-

(a) *Isai. 49.* (b) *S. Ambr. l. de dign. Sacerd.*

„ diademati, longè erit inferius, quàm si
„ plumbi metallum ad auri fulgorem com-
„ pares. - - Apage mihi regum coronas,
„ purpuram, scepra, splendores! sicut fu-
mus hæc omnia evanescent, si ad Sacerdo-
tis piè fervidi gloriam conferantur. - - (a)
„ Regi corpora commissa sunt, Sacerdotiani-
„ mæ: major hic Principatus. Claves ter-
renas moderatur Rex terrenus: claves
regni cœlorum multò gloriosius tenet pius
legis novæ Sacerdos. - - (b) Audite me igi-
„ tur, beatissimi Patres, & si dignum ducitis,
„ sanctissimi Fratres! audite me stirps
„ Levitica, germen Sacerdotale, propago
„ sanctificata, Duces & Rectores Christi.
Nobile regnum dedit vobis Dominus, &
verè Sacerdotium magnum, regnum deco-
ris & gloriæ, quod corona capitis vestri de-
notat. (c) Regni hujus quadruplicem gloriam
nunc examinemus.

Regni Sacerdotalis gloria prima. Dominatur
animo suo beatissimus Sacerdos, quem Jesu
Christi charitas succendit. Sequiores animi
motus coërcet, cupiditates domat, sen-
suum lenocinia devitat: En regnum verè
gloriosum, suavissimæ pacis delicias jam
nunc copiosè fundens, & in sæcula duratu-
rum. - - Regni hujus præclaram nobilitatem

C4

neque

(a) S. Chrysoft. hom. 4. & 5. de verb. Isaia.
(b) S. Ambr. ut supra. (c) S. Hieron. relatus à
S. Thoma 1. 2. q. 1.

neque Poëta gentilis ignoravit, cùm cecinit: *Fortior est, qui se, quàm qui fortissima vincit moenia.* Adstipulatur Sapiens, ubi dicit: *(a) Melior est vir, qui dominatur animo suo, Expugnatore urbium.* - - Hunc regium pii Sacerdotis animum si vel obiter inspicere lubet, quanta in oculos nostros incurret luminis copia, quæ serenitas, quæ firmitas, quàm beata tranquillitas, & pacis domesticæ affluentia! - - Animus bene compositus, dominator sui, nullis motuum intestinorum agitated turbis, & mundò sublimior quàm dignum cœlo spectaculum est! - - Cipro regalem gloriam: intelligo felicitatem ex beata JESU Christi notitia manantem.

Regni Sacerdotalis gloria secunda. - - Mostra peccatorum longè meliùs & gloriosius jugulat Sacerdos pius ac fervens, quàm Hercules ille Heroës inter notissimus leones, ursos, dracones invicto robore superârit. - - Immanis draco, ursus ferox, leo rugiens & rapiens, coluber venatus est mortiferum quodvis peccatum: discerpit, maçtat, crudelissimè devorat animas nobiles, pretiò JESU Christi sanguine tinctas & redemptas. - - Istas tu atroces bestias, Sacerdos gloriose, sancti fervoris gladio, verbi Divini virtute, orationis armaturâ, vitæ Sacerdotalis exemplò, magnanimitate plùs quàm regia profligas, sternis, exterminas! - - Vel unum tale

(a) Prov. 16.

tale monstrum subegisse quanta gloria! plurima vel Divini verbi gladiô mactâsse, aut in Tribunali sacro delevisse, aut pastorali solitudine arcuisse, quantis gloriæ splendoribus invictum pii Sacerdotis animum coronabit! quàm dignus, qui regios Heroas inter numeretur!

Regni Sacerdotalis gloria & decus tertium.

Jesu Christo Regi regum, & Pontifici æterno gloriosè, sanctèque conjunctus vivit Sacerdos spiritu fervens. Placet illi Christus, & ipse Christo placet: diligit Christum Regem, & ab illo quoque servus fidelis diligitur: cor utrique unum & anima una. - - Vivit de Spiritu Christi Sacerdos fervens: quæcunque æstimat, quærit, amat & agit DEI Filius, eadem & amat, & æstimat, quærit & agit Sacerdos fidus Minister Domini sui: unus utrique labor, idem scopus, Patris æterni gloria, & animarum salus. Quid igitur obstet, quin sit una pariter utriusque corona? Hoc ipsum est, quod Regum uti maximus, ita & benignissimus pro fidei servo postulat: (a) *Volo, Pater, ut ubi ego sum, illic sit & Minister meus*: Jam nunc volo ipsum consortem gloriæ meæ: sit mecum in honore, quia mecum est in labore. - - Quid verò gloriosius cogitari possit, quàm Jesu Christo DEI Filio non minùs intellectu, quàm voluntate, corde & opere ita conjungi, ut amicus amico inti-

C5

mè

(a) Joan. 22.

mè conglutinatur? - - Intelligis hanc tuam celsitudinem, serve bone & fidelis, quæ illi Domino te proximè admovet, quem gloriosè adeò repræsentat veteris Testamenti Oeconomia universa: quem tantis splendoribus irradiat sanctæ Ecclesiæ pia sollicitudo: quem stupens admiratur Sanctorum & Angelorum omnium celeberrima universitas? - - Huic Domino servire regnare est: quid erit arctis amicitiae vinculis eidem colligari? - - Et hanc quidem gloriæ sublimitatem fervor Sacerdotalis, ex beata JESU Christi notitia prodiens indubitato comparat.

Regni Sacerdotalis gloria quarta. Sacerdotem pacis Angelum, Mediatorem DEum inter & homines, Patrem communem, Pastorem bonum, Ecclesiæ ornamentum & columnam suspiciunt cœlites, venerantur homines, timent dæmones, illique cuncta deserviunt. - - Felicem se reputat cibus, quo vescitur; potus, quo reficitur; aër, quo conservatur. Beatæ vestes omni purpura meliores, quibus tegitur! terra nobilis, à qua sustinetur! Sed quid mirum, si honoratur à servis & mancipiis, quem ipse DEUS ac Dominus majestatis, Pater DEI ac Domini nostri JESU Christi honorat? quidni honorificet Angelus, quem honorificat Angelorum Dominus? quem cœlum suspicit, fors terra non venerabitur? - - Habet Sacerdos fervens magnificentum, quod fru-

frustrari non potest, Veritatis Increateæ promissum : (a) *Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus.* En fidelis Minister JESU Christi ! honorificat te summa Sanctitas ; honorificat immensa Bonitas : in pretio te habet infinita Sapiencia, æstimat te Omnipotentia. - - Verè nimis honorati sunt amici tui, DEUS ! nimis confortatus est Principatus eorum. - - Tuorum ego pedum sacra vestigia exosculor, Sacerdos JESU Christi, quem fidele supremi hujus Regis ministerium sanctè occupat ! - - (b) *Dilectus DEO & hominibus, cujus memoria in benedictione est : similem illum fecit in gloria Sanctorum.* - - Ad isthæc honorum fastigia evectus Sacerdos bonus, nullo tamen pacto inflabitur, sed grave solummodo pondus obligationum sentiet, sub quo indefessus laborabit & sudabit, tantò magis honorari dignus, quanto minùs honore dignum ipse se æstimaverit.

Punctum II.

Tepidi Sacerdotis quadruplex infamia.

S*Tigma infame primum.* Contemnit Sapienciam Incarnatam Sacerdos tepidus : sed & ipse contemnitur. Vilipendit luridò obsequiò Domini sui majestatem : hinc & ipse vilipenditur. - - Cupiditatum suarum ser-

(a) *Joan. 12. 26.* (b) *Eccli. 45.*

servus ignobilis efficitur, dum vocationis suæ celsitudini haud respondet; quare ad vanitates, ad nugas, ad sensuum blandimenta, & mille quisquillas infelix delabitur: mille terrenarum rerum vinculis obvolvitur appetituum suorum vile mancipium. - - Videbis modò inaniter sola in superficie hilarem, mox tetricum, paulò post iracundum, curis sæcularibus miserè implexum, honoris proprii magis quàm Divini acerbum vindicem, commodis suis intentum, aut inertis denique otio diffluentem. - - Sequiores hos animi partus, ac devios à recta ratione affectuum greges continuò pascit velut alter prodigus. Quò enim abjectissimæ vilitatis non decidit, qui à vera virtutum nobilitate recedit? Sed quàm portentosa compositio Sacerdotis cum spurcissimo grege, cum fursure, cum terræ sordibus & immunditiis!

Sacerdotis tepidi stigma infame alterum.
 Servus est peccati, quod passim facilè admittit vel sine remorsu, vel cum remorsu contemptu. - - Non vivit equidem sine peccato Sacerdos fervidus: at non servit peccato, infame peccati jugum non portat, quod statim abjicit: statim emundat, si quid labis animo adhæserit. - - Contrà Sacerdos tepidus vilis instar jumenti onera peccatorum portat, & (a) *servus est peccati*, quo sese turpiter onerat absque numero, sine mensura, sine scrupulo. - - Turpissimam servit servitutem, quia monstro abominando subditus vivit:
 (a) Joan. 8. sed

sed quàm fœdum hoc ignominiaë stigma, rei vilissimæ servum adhuc viliozem ac subditum fieri! tali Hero quid contemptibilius? Tali servo quid ignobilius? - - Sed vitam Sacerdotis tepidi vel obiter inspexisse sufficiet, ut infamem peccati servum deprehendamus. Heu! tota illius vita peccatum est. Opera quæque sanctissima fiunt illi in peccatum: quid ergo de suaapte natura malis dicendum? - - Peccat igitur Sacerdos tepidus, cum luridè celebrat: peccat, cum negligenter orat: peccat, cum res sanctissimas sanctè non tractat; cum Sacramenta sine spiritu administrat; cum DEI verbo non gregem, sed vanitate seipsum pascit: - - Peccat miser in templo, peccat in agro: peccat in domo, peccat in foro, in mensa, in popina, in cubili. Peccat solus cogitando vana, operando inania: peccat in conversatione loquendo inutilia, proferendo sæcularia, proximum non ædificando. Et quantum non peccat innumeris omissionibus in DEI obsequio, circa salutem propriam, circa animarum curam? - - Quis autem credat, intra venialium limites ipsum perpetuò hæsurum? Et si denique menses singuli non nisi singula peccata gravia parturirent, quàm horridam vel hinc solùm contrahet infamiae notam! quid si verò quotidiani etiam fuerint monstrosi partus! vah! quàm portentosa iterum compositio Sacerdotis vel cum uno

pec-

peccato mortali ! Funestissima hæc est infamiarum epitome : totius ignobilitatis infame compendium.

Sacerdotis tepidi stigma infame tertium. - -

A JESU Christo gloriæ totius , ac nobilitatis fonte segregatur Sacerdos tepidus , quæ turpior ignobilitas cogitari non potest. - -
 (a) *Si non laveris te* , ait olim JESUS Petro , *non habebis partem mecum.* Adeò terruit ferventem discipulum acerba comminatio , ut lavari etiam totus voluerit , qui paulò antè solos pedes abluere sibi non sustinebat. - -
 Avernale stigma hoc est , non habere partem cum Christo. Sed quomodo partem cum Christo habebit , qui nihil habet cum Christo commune ? - - Sanctis & bonis JESU Christi moribus pollere debet Sacerdos , qui partem habere cum ipso velit : pretiosam ejus imaginem referat necesse est , qui filios inter & hæredes numeretur. - -
 Sed ubi hæc imago in Sacerdote lurido ? Ubi apud ipsum fervor , ubi zelus , ubi mansuetudo , charitas , oratio , modestia , temperantia JESU Christi ? - - Quin potius Antichristi teterrimam speciem refert , Christo JESU per omnia contrarius. - - Humilis & mansuetus est Salvator : superciliosus aliisque durus , sibi tantummodo lenis est Sacerdos tepidus. Ipsamet puritas est Virginis Filius : merissima fœculentia Sacerdos tepidus. - - Ignis consumens est Do-

(a) *Joan. 13. 8.*

Dominus DEUS noster : mera glacies , merum frigus Sacerdos in tepore confirmatus. Si ergo reprobus est , qui nihil habet cum JESU Christo commune , quid illi fiet , qui JESU Christo per omnia est contrarius ? - - Hoc infamiæ totius centrum est , à JESU Christo moribus & vita segregari.

Sacerdotis tepidi stigma infame quartum. - -

Quo tandem in pretio erit sive in cœlo, sive in terra Sapientiæ Incarnatæ contemptor ignobilis ? Hunc sanè omnia despiciunt , quia communem Dominum luridô servitiô ipse despicit. Contemnit illum totius cœli beata Civitas , quia cœlestis Jerosolymæ Dominus ab eo contemnitur. - - Despicit ipsum JESU Christo ex asse devotus beatorum Spirituum exercitus ; despicit omnium Sanctorum gloriosissimus conventus : despicit hoc naturæ portentum ac terræ probrum omnis humana creatura : despicit hominem iniquum , impium , ingratum tota creaturarum universitas , quæ Regis sui contemptum jam nunc vindicaret , si tempus vindictæ longanimis DEUS non protraheret , ut invitet ad pœnitentiam. - Despiciunt denique Sacerdotem tepidum ipsamet suæ oviculæ , cùm vident aliter loquentem , aliter agentem ; dicentem , & non facientem ; sæcularium vitiis sordescentem !

Atque hoc demum est nec amare , nec novisse Dominum nostrum JESUM Christum.

Hoc

Hoc tandem est infeliciter languere ac tepere in sancto piissimi Redemptoris obsequio. Hæc summa ignobilitas & infamia quadruplex, quam plenus ignominiae tepor nectit, & servilibus compunctum notis turpe mancipium in ultimo vilitatis gradu collocat. - - Nempe qui non amat Dominum nostrum JESUM Christum, anathema, exterminium, horridum ulcus, foeda sanies, vilissimum peripsema est procul ab omnium oculis removendum.

Ad te modò convertimur, Sacerdos infamiâ plene, quotquot hic in Domino sumus congregati, teque ignobilem, infamem ac contemptibilem ore unanimi proclamamus, quia nec amas, nec honoras Dominum nostrum JESUM Christum! - - Hoccine verò amare sit, cum luridissime sacrificas; luridissime oras; tanto Domino luridissime servis? - - Istène honor est, quem illi exhibes? - - Scito, infamia generis & statûs nostri, esse ignobilem prorsus memoriam tuam, quæ parum de Jesu Christo, plurimum de nugis cogitat; ignobilem esse intellectum tuum, qui terrena tantum volvit ac meditatur; ignobilem esse probrosam voluntatem tuam, quæ infimis tantum, merisque foeculentis delectatur; ignobile esse totum corpus & animam tuam, ubi nihil Jesu Christi, nulla ejusdem assimilatio, nulla charitas, fervor nullus invenitur.

Te verò suspicimus, cor nobile Sacerdotis fervidi, quod impensè amat Dominum nostrum JESUM Christum! Nobilis memoria, quæ tanti Domini seu admirandam magnitudinem, seu amabilissimam bonitatem perpetuò volvit! Nobilissimus intellectus, qui JESUM Christum indefessè meditatur! - - Gloriosi oculi, beatæ manus, pretiosa lingua, speciosi pedes, quos Domini ac Regis optimi, maximi gloria & obsequium constanter occupat! - Quàm nobile regnum JESU Christi, in quo tot heroës magni præclarè militant, quot sancti Sacerdotes ejus honorem, notitiam & amorem promovent! Regnum felicissimum, in quo nemo miser, nemo tristis, nemo despectus; omnes beatissimi vivunt? Regnum admirabile, in quo nemo impius, nemo tepidus; sed sancti omnes: tot reges potentissimi, quot Sacerdotes fervidi sub glorioso Capite JESU Christo, sacris lætitiis inuncti, gloria & honore coronati vitam in terris cœlestem agunt, immortalis vitæ felicitatem paulò post consecuturi.

Te demum, Rex æternæ ac Pontifex noster! Sacerdotes tui ac servi minimi, hîc in tuo nomine congregati, supplices deprecamur, ut quodlibet infausti teporis initium à nobis benignus removeas, & beatissimi fervoris quotidiana incrementa propitius largiaris, per te JESU CHRISTE Rex
D gloria,

gloriæ, qui vivis & regnas in sæcula sæculorum, Amen.

Exercitium voluntatis per actus vividos, & firmos doloris, propositi: horroris, desiderii &c. Tantisper in silentio continuantur, ubi etiam quisque sollicitè inspicit, num fors aliqua in animo suo deprehendat miseri teporis vestigia, præsertim in sacrificando, simulque de efficacibus remediis adhibendis cogitatur.

CONSIDERATIO II.

Sacerdos fervens ac tepidus orantes & horas legentes observantur.

Sicut absque ullo temerarii iudicii periculo tepidis accensere possumus Sacerdotem illum, sive regularem, sive sæcularem, qui luridè sacrificare consuevit, ita pariter abominandi teporis infelicem notam haud dubiè iterum præfert Sacerdos, qui passim non orat, aut malè orat. In ferventium numero censeri debet Sacerdos, qui orationem inter præcipua statûs sui munera habere non dubitat. (a) Nam Presbyteri officium in orando DEum pro totius Ecclesiæ, & populi Christiani prosperitate situm est: ideoque proventus & beneficia Sacerdotibus conferuntur, ut ipsi pro populo precibus ac votis insistere, ejusque debeant peccata portare. *S. Petr. Dam. l. 4. Ep. 14.*

(a) *Concil. Colon.*

Pun: